

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 8Csp/60/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203779  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122203779.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyne: V. U. P., O.. XX.XX.XXXX, V. Z. Š. X, XXX XX P., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

### rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 50,- € do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 20.4.2022 domáha voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 642,06 eur.

1.1 Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29Csp/2/2018 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa úspešná. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 1.484,10 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 6.5.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.4.2021, č.k. 7CoCsp/36/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.5.2021, žalobu v celom rozsahu zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

- odôvodnenie 25.: „Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zmluvou zo dňa 24.9.2014 malo dôjsť medzi sporovými stranami k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500080992 v predmete poskytnutia úveru vo výške 1 500 Eur s uvedením počtu splátok, výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, RPMN, ročnej úrokovej sadzby, ako aj priemernej hodnoty RPMN.“

- odôvodnenie 26.: „Z rovnopisu zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaná predmetnú zmluvu podpísala dňa 19.9.2014 s uvedením údajov o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5, ktoré boli rozdielne s údajom o schválenom revolvingovom úvere vo výške RPMN pod bodom 6 vpísaných žalobcom pri podpise zmluvy dňa 24.9.2014 na základe oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vystavenom v rovnaký deň ako v deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere žalobcom.“

- odôvodnenie 27.: „Na základe uvedených skutočností mal súd za preukázané, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi sporovými stranami dňa 24.9.2014 má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 a nasl. zák. č. 129/2010 Z. z.“

- odôvodnenie 28.: „Na základe uvedeného, preto súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500080992, a preto pri nedodržaní písomnej formy zmluvy v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa spotrebiteľský úver

považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie reálne poskytnutých peňažných prostriedkov.“

- odôvodnenie 29.: „Súčasne zmluva o revolvingovom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať okrem iného podľa písm. f/ termín konečnej splatnosti úveru a písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.“

- odôvodnenie 30.: „Keďže z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd za preukázané, že táto neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., a to údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a ďalších poplatkov, ako aj termín konečnej splatnosti úveru, uvedený úver sa aj z uvedených dôvodov považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobcovi by aj z uvedeného dôvodu vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov z poskytnutého úveru.“

- odôvodnenie 31.: „Z predloženej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nesporne vyplýva, že žalovanej mala byť poskytnutá čiastka úveru vo výške 1 500 € s tým, že žalovaná bola povinná zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v celkovej výške 150 €.“

- odôvodnenie 32.: „Podľa bodu 10.1 zmluvných dojednaní, sa poplatok za poskytnutie úveru uhrádza jeho započítaním so sumou úveru a rozdiel bude vyplatený na účet dlžníka.“

- odôvodnenie 33.: „Z uvedeného teda vyplýva, že žalovanej bola reálne vyplatená suma 1 350 €, pričom táto v prospech žalobcu poukázala úhrady v celkovej výške 507,96 €, teda žalobcovi vznikol nárok na vrátenie úverových prostriedkov v celkovej výške 842,04 €.“

- odôvodnenie 42.: „S poukazom na vznesenú námietku premlčania súd žalobu zamietol z dôvodu jej podania (4.9.2018) po uplynutí premlčacej doby podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka.“

Ako spotrebiteľka si žalobkyňa uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 642,06 eur, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkami v základnej veci, t.j. rozsudkom Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol ju v celom rozsahu zamietnuť.

2.1 Uviedol, že uplatnením práva sa rozumie podanie žaloby na súde, alebo podanie vzájomnej žaloby a pod „úspešným uplatnením práva“ sa rozumie priznanie konkrétneho nároku z uplatneného porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia a pod. Zákonný predpoklad pre vznik a uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v prejednávanej veci splnený nie je. Žalobkyňa si v konaní vedenom pod sp. zn. 29Csp/2/2018 neuplatnila žiadne právo vyplývajúce z alebo na základe porušenia predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vyjadrenie k žalobe nie je uplatnením práva, ale prostriedkom procesnej obrany. V prípade sporového konania, v ktorom je spotrebiteľ žalovanou procesnou stranou, pritom súd poskytuje spotrebiteľovi právnu ochranu bez ohľadu na to, či je v spore pasívny, či jeho tvrdenia sú vecne nedôvodné alebo či vôbec predkladá aktívnu procesnú obranu.

2.2 Rozsudkom vo veci sp. zn. 29Csp/2/2018 bolo rozhodnuté o zamietnutí žaloby na základe záveru o premlčaní žalovaného nároku. Ide teda vecne o rozhodnutie odôvodnené ustanoveniami o premlčaní (ktoré nepatria medzi ustanovenia určené na ochranu spotrebiteľa).

2.3 Žalovaný tiež uviedol, že podaná žaloba neobsahuje žiadnu relevantnú skutkovú okolnosť, ktorá by odôvodnila výšku zadosťučinenia a ani žiadne skutočnosti týkajúce sa povahy takéhoto nároku a ani jeho primeranosť. Žalobkyňa tvrdí v podanej žalobe len to, že žalovaný sa podaním žaloby (v konaní vedenom pod sp. zn. 29Csp/2/2018) chcel obohatiť o sumu 1.484,10 eur. Toto tvrdenie je nedôvodné, pretože (i) podaním žaloby nevzniká žalovanému žiadna platobná povinnosť, (ii) o povinnosti plniť a o výške plnenia predsa rozhoduje súd, pričom jeho rozhodnutie nepredstavuje dôvod pre vznik bezdôvodného obohatenia, a (iii) v konaniach s ochranou spotrebiteľa súd poskytuje spotrebiteľovi ochranu ex offa.

2.4 Žalovaný namietal aj rozpor uplatňovania domnelého nároku s dobrými mravmi, keďže žalobkyňa sama nevrátila žalovanému ani sumu, ktorú si od neho prevzala.

2.5 Žalovaný okrem toho vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku ako celku, keďže premlčacia doba uplynula skôr, ako bola žaloba podaná na súde, najneskôr 3 roky po údajnom uplatnení porušenia práva spotrebiteľa na súde zo strany žalobcu.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že v základnom konaní náležitými prostriedkami procesnej obrany proti nároku žalovaného úspešne namietala porušenie povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj premlčanie pohľadávky, kde súd aj konštatoval absenciu obligatórných náležitostí a teda bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a kde súd akceptoval ňou vznesenú námietku premlčania. Uvedené skutočnosti preukazujú, že si v súdnom (základnom) konaní úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti žalovaným. Ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v žiadnom prípade neustanovuje exaktne podmienku, aby bol spotrebiteľ povinný z pozície žalobcu na súde domáhať sa ochrany svojich práv. Hypotéza právnej normy uvedenej v ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa absolútne žiadnym spôsobom nešpecifikuje a nerozlišuje, či takáto osoba musí v konaní vystupovať ako žalobca alebo žalovaný. Akceptovaním právneho záveru žalovaného by strácal inštitút primeraného finančného zadosťučinenia svoj odradzujúci účel. Dodávateľa by teda mohli na všeobecných súdoch bez obavy „skúšať“ uplatniť svoje nedôvodné pohľadávky s vedomím, že takéto ohrozenie práv spotrebiteľov by nevyvolalo žiaden sankčný následok.

3.1 Za nesprávnu považovala aj vznesenú námietku premlčania voči nároku na priznanie PFZ z dôvodu, že táto nie je dôvodná a navyše je neurčitá. Nárok na priznanie PFZ je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa späť s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi v podobe právoplatného rozhodnutia súdu. Za vytrhnutý z kontextu odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019 považuje záver žalovaného, že spotrebiteľ je povinný už v základnom konaní uplatniť nárok na PFZ s poukazom na plynutie premlčacej doby. V tomto prípade by podľa argumentácie žalovaného bolo premlčanie nároku na PFZ závislé aj od dĺžky základného konania, ktoré bolo navyše iniciované žalovaným (vtedajším žalobcom).

3.2 Čo sa týka primeranosti sumy PFZ, táto je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Je nepochybne zrejmé, že spotrebiteľ ako „obyčajný občan“ v základných konaniach pociťuje výrazné stresové vypätie, nielen z dôvodu neskúsenosti so súdnou mocou, ale aj zo skutočnosti, že čelí sporu s ekonomicky, právne a spoločensky silnejším protivníkom. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že zákon nepriznáva nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia len pre to, že spotrebiteľ bol účastníkom konania. Termín uplatniť vyžaduje aktívne konanie.

4.1 Žalobca ani v žalobe a ani v replike ani neuviedol, aké porušenie a akého práva si uplatnil, kedy a čím, a aké jeho právo malo byť porušené.

4.2 Podanie žaloby o zaplatenie nároku, ktorý bude v rozhodnutí o žalobe v časti alebo úplne zamietnutý, je výkon práva na súdnu ochranu s tým, že o rozsahu nároku rozhoduje súd. Podanie žaloby, teda domáhanie sa súdneho rozhodnutia, je predsa inými slovami žiadosť, aby súd ako orgán verejnej moci znalý práva, posúdil žalobu, nárok a tvrdenia po právnej stránke a rozhodol. Pretože sporová strana nemá povinnosť svoj nárok ani kvalifikovať po právnej stránke, tak logicky nemôže podaním žaloby sa domáhať priznania „bez dôvodného obohatenia.“

5. Súd vykonal dokazovanie listinami (rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k. 29Csp/2/2018-119; rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.4.2021, sp. zn. 7CoCsp/36/2020), ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

5.1 Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 6.5.2018, č.k. 29Csp/2/2018-119, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.4.2021, č.k. 7CoCsp/36/2020-140, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.5.2021 bola žaloba žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zamietnutá. Žalovaný sa v základnom konaní domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.484,10 eur so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.484,10 eur od 7.9.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur len 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1 484,10 € do zaplatenia.

6. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

6.1 Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

6.2 Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

6.3 Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 9.6.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

6.4 Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

8. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

9. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Žalobkyňa sa v základnom konaní aktívne bránila

tým, že poukázala na nesplnenie si povinnosti žalovaného uviesť obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vznesením námietky premlčania.

10. V konaní vedenom pod sp. zn. 29Csp/2/2018 na Okresnom súde Prešov z nároku uplatneného žalovaným vo výške 1.484,10 eur s prísl., nebola tejto strane sporu priznaná žiadna suma, keďže žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčacia. Súd ďalej uviedol, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu nedodržania písomnej formy a navyše žalovaným poskytnutý úver bol podľa odôvodnenia rozhodnutia vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov aj vzhľadom na to, že zmluva o úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Podľa názoru súdu žalobkyňa si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku úspešne uplatnila porušenie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného, ak tento bez akéhokoľvek právneho dôvodu si uplatňoval voči žalobkyni i plnenia, na ktoré mu žiaden nárok nevznikol.

12. Súd nepovažoval za dôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným, pričom sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V danom prípade rozsudok v základnom konaní nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2021, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 20.4.2022, t.j. v rámci trojročnej premlčacej doby.

13. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne zo závažnosti porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 50,-eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením boli aj vyššie cit. rozsudky a sú nimi aj odôvodnenia týchto rozhodnutí) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustila do sporu s ním. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že žalobkyňa nevrátila žalovanému ani celú sumu požičaných peňazí. V prevyšujúcej časti súd preto žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní úspešná čo do samotného základu nároku súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.